
TESIS SOBRE L'ASSEMBLEA CONSTITUENT

LENIN

[Escrit l'11 o 12 (24 o 25) de desembre de 1917]
[Publicat el 26 (13) de desembre de 1917 al número 213 de *Pravda*]

Versió catalana establerta a partir de l'edició castellana del Marxists Internet Arxives i contrastada amb "Tesis acerca de la Asamblea Constituyente", en, *Obras Escogidas* en doce tomos, tom VII, Editorial Progreso, Moscou, 1977, pp 439-443.

Edita: *Grup Germinal (En defensa del marxisme)*

germinal_1917@yahoo.es

- 1.- Era completament just que la socialdemocràcia revolucionària incloguera en el seu programa la reivindicació de la convocatòria de l'Assemblea Constituent, perquè en una república burgesa l'Assemblea Constituent és la forma superior de democràcia i perquè en instituir el preparlament la república imperialista, amb Kerenski al capdavant, preparava una falsificació de les eleccions i nombroses infraccions de la democràcia.
- 2.- La socialdemocràcia revolucionària, que reclamava la convocatòria de l'Assemblea Constituent, des dels primers dies de la Revolució de 1917 va subratllar més d'una vegada que la República dels Soviets és una forma de democràcia superior a la república burgesa ordinària, amb la seua Assemblea Constituent.
- 3.- Per a la transició del règim burgès al socialista, per a la dictadura del proletariat, la República dels Soviets de Diputats Obrers, Soldats i Camperols no és només una forma de tipus més elevat d'institucions democràtiques (comparant-la amb la república burgesa ordinària, coronada per una Assemblea Constituent), sinó l'única forma capaç d'assegurar el trànsit menys dolorós al socialisme.
- 4.- En la nostra revolució l'Assemblea Constituent es reuneix d'acord amb llistes presentades a meitat octubre de 1917, en condicions que impossibiliten que les eleccions a aqueixa Assemblea Constituent siguin una expressió exacta de la voluntat del poble en general i de les masses treballadores en particular.
- 5.- En primer terme, la representació proporcional no expressa fidelment la voluntat del poble sinó quan les llistes presentades pels partits responen a la divisió real del poble en grups polítics que siguin realment els mateixos que els que es reflecteixen a les llistes. I és sabut que en el nostre país, el partit que entre maig i octubre tenia més adeptes en el poble i sobretot entre els camperols, el partit socialista-revolucionari, que va presentar llistes úniques a l'Assemblea Constituent a meitat octubre de 1917, s'ha escindit després de les eleccions a l'Assemblea Constituent i abans que aquesta s'haguera reunit.

Per això, inclús des del punt de vista formal, la composició dels elegits a l'Assemblea Constituent no respon ni pot respondre a la voluntat de la massa dels electors.

6.- En segon terme, una altra circumstància, encara més important, no formal ni jurídica, sinó socioeconòmica, una circumstància que constitueix l'origen de classe de la diferència entre la voluntat del poble i sobretot de les classes treballadores, d'una banda, i la composició de l'Assemblea Constituent, per una altra, és que les eleccions a l'Assemblea Constituent s'han celebrat quan l'enorme majoria del poble no podia conèixer encara tota l'extensió i abast de la Revolució d'Octubre, de la revolució soviètica, proletàriocamperola, començada el 25 d'octubre de 1917, és a dir, després d'haver sigut presentades les llistes dels candidats per a l'Assemblea Constituent.

7.- La Revolució d'Octubre, que ha conquistat el poder per als Soviets, arrancant el domini polític a la burgesia i lliurant-lo al proletariat i als camperols pobres, travessa davant de la nostra vista per successives etapes de desenvolupament.

8.- La revolució va començar per la victòria del 24-25 d'octubre en la capital, quan el II Congrés dels Soviets de Diputats Obrers i Soldats de tot Rússia, avantguarda dels proletaris i de la part políticament més activa dels camperols, va donar la majoria al Partit Bolxevic i el va elevar al poder.

9.- Després, durant els mesos de novembre i desembre, s'apodera la revolució de tota la massa de l'exèrcit i dels camperols, el que es tradueix primer que res en la destitució i renovació dels vells organismes directius (Comitès d'exèrcit, Comitès camperols provincials, Comitè Executiu Central del Soviet de Diputats Camperols de tot Rússia, etc.), que constituïen l'expressió d'una etapa de conciliació ja superada de la revolució, de la seua etapa burgesa i no proletària, i que, per aquesta raó, devien desaparèixer inevitablement sota l'espenta de les masses populars més profundes i més àmplies.

10.- Aquest poderós moviment de les masses explotades per a renovar els organismes dirigents de les seues organitzacions, no ha acabat encara avui, a meitat de desembre de 1917, i una de les seues etapes és el Congrés dels ferroviaris, actualment reunit.

11.- L'agrupació de les forces de classe que es troben en lluita a Rússia és, doncs, al novembre i al desembre de 1917, de fet, radicalment diferent de la que va poder trobar la seua expressió en les llistes de candidats presentades pels partits per a les eleccions de l'Assemblea Constituent a meitat d'octubre de 1917.

12.- Els recents esdeveniments en Ucraïna (en part també en Finlàndia i a Bielorússia, així com en el Caucas) indiquen així mateix que se està produint una nova agrupació de les forces de classe en el curs de la lluita entre el nacionalisme burgès de la Rada ucraïnesa, de la Dieta finlandesa, etc., d'una banda, i el poder dels Soviets, la revolució proletàriocamperola de cada una d'aqueixes repúbliques nacionals, per un altra.

13.- Finalment, la guerra civil, començada amb l'aixecament contrarevolucionari dels demòcrates constitucionalistes i Kaledin contra les autoritats soviètiques, contra el Govern Obrer i Camperol, ha aguditzat definitivament la lluita de classes i eliminat tota possibilitat de resoldre per un camí democràtic formal els problemes més candents que la història planteja als pobles de Rússia i, en primer lloc, a la seua classe obrera i als seus camperols.

14.- Únicament la victòria total dels obrers i camperols sobre la insurrecció dels burgesos i els grans terratinents (que ha trobat la seua expressió en el moviment dels demòcrates

constitucionalistes i Kaledin), només una implacable repressió militar d'aqueixa insurrecció d'esclavistes pot salvaguardar realment la revolució proletàriocamperola. La marxa dels esdeveniments i el desenvolupament de la lluita de classes en la revolució han fet que la consigna de "Tot el poder a l'Assemblea Constituent", que no té en compte les conquestes de la revolució obrera i camperola, que no té en compte el poder soviètic, que no té en compte les decisions preses pel II Congrés dels Soviets de Diputats Obrers i Soldats de tota Rússia, pel II Congrés dels Diputats Camperols de tota Rússia, etc., s'haja convertit de fet en la consigna dels demòcrates constitucionalistes, dels kaledinistes i dels seus còmplices. El poble sencer comença a comprendre que aqueixa consigna significa en realitat la lluita per la supressió del poder soviètic i que l'Assemblea Constituent es veuria condemnada sense remissió a la mort política si es divorciara del poder soviètic.

15.- El problema de la pau és un dels més candents de la vida del poble. No s'ha començat a Rússia una lluita vertaderament revolucionària per la pau fins després del triomf de la revolució del 25 d'octubre, i aquest triomf ha tingut com a primers fruits la publicació dels tractats secrets, la conclusió de l'armistici i el començament de negociacions públiques a fi d'aconseguir una pau general, sense annexions ni contribucions de guerra

Només ara les grans masses populars obtenen de fet, francament i completament, la possibilitat de veure una política de lluita revolucionària per la pau i d'estudiar els seus resultats. Durant les eleccions de l'Assemblea Constituent, les masses populars no van tindre aqueixa possibilitat.

És evident, doncs, que també en aquest aspecte és inevitable la incompatibilitat entre la composició dels elegits a l'Assemblea Constituent i la vertadera voluntat del poble en el problema de la terminació de la guerra.

16.- El conjunt de circumstàncies que acabem d'examinar fa que l'Assemblea Constituent, reunida d'acord amb les llistes dels partits existents abans de la revolució proletàriocamperola, sota el domini de la burgesia, xoque inevitablement amb la voluntat i els interessos de les classes treballadores i explotades que han iniciat el 25 d'octubre la revolució socialista contra la burgesia. És natural que els interessos d'aquesta revolució prevalguen sobre els drets formals de l'Assemblea Constituent, inclús si aquests últims no hagueren sigut trencats per la circumstància que la llei relativa a l'Assemblea Constituent no reconeix el dret del poble a elegir de nou i en qualsevol moment els seus diputats.

17.- Tot intent, directe o indirecte, de plantejar el problema de l'Assemblea Constituent des d'un punt de vista jurídic formal, en el marc de la democràcia burgesa ordinària, sense tindre en compte la lluita de classes i la guerra civil, és traïr la causa del proletariat i adoptar el punt de vista de la burgesia. La socialdemocràcia revolucionària té l'indiscutible deure d'alertar tot el món contra aqueix error que cometen certs dirigents, poc nombrosos, del bolxevisme, que no han sabut valorar la insurrecció d'Octubre i la missió de la dictadura del proletariat.

18. - L'única possibilitat de resoldre sense dolor la crisi produïda com a resultat de la divergència existent entre les eleccions a l'Assemblea Constituent i la voluntat del poble, així com els interessos de les classes treballadores i explotades, consisteix en exercir de la manera més àmplia i ràpida possible el dret del poble a procedir a noves eleccions de membres de l'Assemblea Constituent, consisteix en què la mateixa Assemblea Constituent s'adherisca a la llei del Comitè Executiu Central relativa a aqueixes noves eleccions, reconega sense reserves el poder dels Soviets, la revolució soviètica i la seua política en el problema de la pau, de la terra i del control obrer, i es col·loque

resoludament al costat dels adversaris de la contrarevolució dels demòcrates constitucionalistes i Kaledin.

19.- Si no es donen aquestes condicions, la crisi plantejada en relació amb l'Assemblea Constituent no podrà resoldre's més que per via revolucionària, amb les mesures revolucionàries més enèrgiques, ràpides, fermes i resoludes del poder soviètic contra la contrarevolució dels demòcrates constitucionalistes i Kaledin, siguen quines siguen les consignes i les institucions (inclús la qualitat de membre de l'Assemblea Constituent) sobre què s'empare aqueixa contrarevolució. Intentar lligar, de qualsevol manera que siga, les mans del poder soviètic en aquesta lluita, seria fer-se còmplice de la contrarevolució.